

af forholdsviis større Værdi end paa de større. Det vil jo ogsaa være ret klart, at tage vi blot Hensyn til den Omstændighed, at der jo paa enhver saadan Ejendom er en Bolig for den paagældende Familie, saa vil det jo let ses, at dersom vi, efter Hensyntagen til Huslejeforholdene i Byerne, ville sige, at t. Eks. en Ejendom paa 1 Td. Hartkorn havde en Bolig til den paagældende Familie, som kunde ansættes til en Husleje, jeg vil ansætte den moderat, af 200 Kr. aarlig, medens en Ejendom paa 4 Tdr. Hartkorn havde en noget større og rummeligere Bolig for Familien, som kunde svare til 400 Kr. om Aaret, vil det let ses, at der falder en Værdi blot til Boligen af 5000 Kr. pr. Td. Hartkorn paa den lille Ejendom, men kun af 2 $\frac{1}{2}$ Tusinde pr. Td. Hartkorn af den større Ejendom, ganske simpelt, fordi der altsaa er knyttet en større Værdi til den lille Ejendom end til den større gennem den fri Bolig for Familien. Overhovedet maa det fastholdes, at naar en Ejendom fastsættes saaledes til Værdi, er det jo netop efter den virkelige Formueværdi, ikke efter det Arbejde, som anvendes paa den og knyttes til den. Jeg kan derfor heller ikke paa nogen Maade erkende Rigtigheden af de ret udførlige Beregninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds i Gaar fremkom med, og som skulde paavise, at man forlods opkrævede en ret betydelig Skat af de smaa Ejendommers Besiddere. Jeg ser aldeles ikke, at der kan være Tale om nogen forlods Optrævning, naar man opkræver med den samme pro mille Sats i Forhold til Værdien som for de større Ejendomme. Jeg skal i denne Forbindelse kun bemærke, at naar man foreslaar, at smaa Ejendomme indtil en Værdi af 3,000 Kr. fritages for Skat, er det selvfølgelig sket af et lignende Hensyn, som naar man foreslaar at fritage en vis Del af den personlige Indtægt for Skat. Men der er ogsaa herved taget det praktiske Hensyn, at man i ikke ringe Grad derved letter Arbejdet for Ligningskommissioner og andre Myndigheder, som have med Skattens Paa-lygning og Optrævning at gøre, idet disse Ejendomme, som dog kun vilde give en ubetydelig Skat, gaa ud af Beregningen. Jeg tror, at man kan sige, at af de omtrent 260,000 Huse, der er paa Landet, ville vistnok omtrent 100,000 falde udenfor som Følge af den Lempelse, der her er given, og at dette er en betydelig Lettelse for de paagældende Myndigheder i hele deres Arbejde ved Skattens Ansæt-

telse og Optrævning, er vistnok uden for al Tvivl.

Det blev dernæst gjort gældende, at det var en Fejl, at det var Ejendommens Salgsværdi, som skulde lægges til Grund. Ja, hertil maa jeg dog bemærke, at jeg ikke ser rettere, end at det i Kommissionens forslagene ligeledes er Salgsværdien, som er lagt til Grund. Det hedder i det af Folketinget vedtagne Forslag til Lov om en Formue- og Indkomstskat til Staten § 14:

„Ved Værdsætningen af Formuen blive følgende Regler at iagttage: 1) Faste Ejendomme, der anvendes til Land-, Skov- eller Havebrug eller ere knyttede til saadant som Hovedbedrift, ansættes efter deres formodede Salgsværdi.“ Og det samme gentages under Nr. 2 i samme Paragraf, hvor det hedder: „Faste Ejendomme, der overvejende anvendes til Beboelse af Ejeren eller til Udleje, ansættes efter deres formodede Salgsværdi.“

Det er altsaa ganske det samme Princip, som der er fulgt, og jeg ser da ikke, hvorfor det skulde være mere forkasteligt at anvende det i den ene Lov end i den anden. Det forekommer mig ogsaa ganske naturligt og rimeligt at være det, man gaar ud fra, men der er jo den Forskel, at i disse Forslag er hele denne Ansættelse til Salgsværdi henlagt til Skattekommissioner, som langt lettere kunne overskue disse Forhold ved paa en Gang at ansætte Salgsværdien for et stort Antal Ejendomme, end det vil være muligt for den enkelte Ejer, som man nærmest sigter paa i Kommissionens Forslag, at angive Ejendommens Salgsværdi, hvilket i mange Tilfælde vil være ham overordentlig vanskeligt.

Det blev af det ærede Medlem for Viborg (Dalsgaard) i Gaar gjort gældende, at Ejendomsskatterne beregnedes at ville indgaa med et alt for lavt Beløb, fordi man var gaaet ud fra en Gennemsnitsværdi af 6,500 Kr. pr. Td. Hartkorn, medens den efter hans Formening maatte sættes op indtil 8,000 Kr. Jeg tilstaar, at det glædede mig at høre, at Landbruget til Trods for det Prisfald, vi stadig have hørt klage over, og de højst ugunstige Tider for Landbruget, dog endnu kan glæde sig ved, at Hartkornet har saa høj en Værdi. Men selv om dette praktisk talt maatte være Tilfældet, anser jeg det for meget usandsynligt, at man ved Skattevurderingen vil komme op til et saa højt Beløb; man vil dog vistnok mere holde sig til det Beløb, der er konstateret af statistisk Bureau ved de i Aarenes Løb stedfundne Salg, og der-